

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- przeprowadzenie rozprawy;
- uchylenie postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 16 września 2015 r. w sprawie T-619/14;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie na poparcie odwołania przytacza dwa zarzuty:

- uchybienia w postępowaniu: Sąd częściowo oparł się na błędnych elementach stanu faktycznego i w ten sposób doszedł do błędnego rozstrzygnięcia obciążającego wnoszącą odwołanie. Sąd niesłusznie przyjął, że wnosząca odwołanie była producentem środków spożywczych, których ponadto wyłącznie dotyczyły zawieszono oświadczenia zdrowotne w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ⁽¹⁾. Do tego dochodzi fakt, że Sąd w części niedostatecznie uzasadnił swoje rozstrzygnięcie. Sąd nie pochylił się dostatecznie szczegółowo nad treścią pisma Komisji kończącego rzekomo beczynność i w ten sposób doszedł do błędnego rozstrzygnięcia.
- naruszenie prawa Unii: Sąd niesłusznie odmówił stwierdzenia wystąpienia przesłanek z art. 265 TFUE, zważywszy że beczynność komisji się nie zakończyła. Ponadto Sąd dokonał błędnej oceny rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, a zwłaszcza jego art. 17 i 28. Pod względem znaczenia nie można zrównać ze sobą dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych i tych, w odniesieniu do których zawieszono zezwolenie. Skutki prawne wynikające z przepisów przejściowych nie są w dostatecznym stopniu możliwe do przewidzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s.9)

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2015 r. w sprawie T-620/14, Diapharm GmbH & Co. KG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Diapharm GmbH & Co. KG

(Sprawa C-597/15 P)

(2016/C 016/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Diapharm GmbH & Co. KG (przedstawiciele: M. Weidner, T. Gutttau, N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- przeprowadzenie rozprawy;
- uchylenie postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 16 września 2015 r. w sprawie T-620/14;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie na poparcie odwołania przytacza dwa zarzuty:

- uchybienia w postępowaniu: Sąd w części niedostatecznie uzasadnił swoje rozstrzygnięcie. Sąd nie pochylił się dostatecznie szczegółowo nad treścią pisma Komisji kończącego rzekomo beczynność i w ten sposób doszedł do błędnego rozstrzygnięcia.
- naruszenie prawa Unii: Sąd niesłusznie odmówił stwierdzenia wystąpienia przesłanek z art. 265 TFUE, ponieważ beczynność Komisji się nie zakończyła. Ponadto Sąd dokonał błędnej oceny rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ⁽¹⁾, a zwłaszcza jego art. 17 i 28. Pod względem znaczenia nie można zrównać ze sobą dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych i tych, w odniesieniu do których zawieszono zezwolenie. Skutki prawne wynikające z przepisów przejściowych nie są w dostatecznym stopniu możliwe do przewidzenia. Wreszcie długotrwała beczynność Komisji wbrew ocenom Sądu ma bezpośrednie i niekorzystne skutki dla wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s.9)